

ऋते भीष्मं महाबाहुं माञ्चापि मुनितेजसा । संभ्रमस्य महानासीत् त्रिदशानां विशास्यते ।
 पतिव्यति रथाङ्घ्रौ सर्वलोकप्रिये तदा । इति देवगणानाञ्च वाक्यं श्रुत्वा महातपाः ।
 ततः शान्तनवो भीष्मो वीभत्सुं नाभ्यवर्त्तत । भिद्यमानः शितैर्व्याणैः सर्वावरणभेदिभिः ।
 शिखण्डो तु महाराज भारतानां पितामहं । आजघानोरसि क्रुद्धो नवभिर्निशितैः शरैः ।
 स तेनाभिहतः सङ्घो भीष्मः कुरुपितामहः । नाकम्पत महाराज चितिकम्पे यथाऽचलः ।
 ततः प्रहस्य वीभत्सुर्याचिपन् गाण्डिवं धनुः । गाङ्गेयं पञ्चविंशत्या क्षुद्रकाणां समर्पयत् ।
 पुनः शरशतैरेनं त्वरमाणो धनञ्जयः । सर्वगात्रेषु संक्रुद्धः सर्वमर्षस्वताडयत् ।
 एवमन्यैरपि भृशं विध्यमानः सहस्रशः । तानप्याशु शरैर्भीष्मः प्रविधाय महारथः ।
 तैश्च मुक्ताञ्जरान् भीष्मो युधि सत्यपराक्रमः । निवारयामास शरैः समं सन्नतपर्वभिः ।
 शिखण्डो तु रणे वाणान् यान् मुमोच महारथः । न चकुते रुजं तस्य रुक्मपुङ्गवः शिलाशिताः ।
 ततः किरीटी संक्रुद्धो भीष्ममेवाभ्यवर्त्तत । शिखण्डिनं पुरस्कृत्य धनुश्चास्य समाच्छिनत् ।
 तथैनन्दशभिर्भित्त्वा ध्वजमेकेन चिच्छिदे । सारथिं विशिखैश्चास्य दशभिः समकम्पयत् ।
 सोऽन्यत् कान्मुकमादाय गाङ्गेयो बलवत्तरं । तदप्यस्य शितैर्भस्मैस्त्रिधा त्रिभिरपानुदत् ।
 निमेषान्तरमात्रेण ह्यात्तमात्रं महारथे । एवमस्य धनूंश्चाजौ चिच्छेद सकलान्यपि ।
 ततः शान्तनवो भीष्मो वीभत्सुं नाभ्यवर्त्तत । अथैनं पञ्चविंशत्या क्षुद्रकाणां समर्पयत् ।
 सोऽतिविद्धो महेष्वासो दुःशासनमभाषत । एष पार्था रणे क्रुद्धः पाण्डवानां महारथः ।
 शरैरनेकसाहस्रैर्भामेवाभ्यसते रणे । न चैष समरे शक्यो जेतुं वज्रमृता अपि ।
 न चापि सहिता वीरा देवदानवराक्षसाः । माञ्चापि शक्ता निर्जेतुं किमु मर्त्या महारथाः ।
 एवं तयोः संवदतोः फाल्गुनो निशितैः शरैः । शिखण्डिनं पुरस्कृत्य भीष्मं विधाय संयुगे ।
 ततो दुःशासनं भूयः स्मयमान इवाब्रवीत् । अतिविद्धः शितैर्व्याणैर्भृशं गाण्डीवधन्वना ।
 वज्राशनिसमस्पर्शा अर्जुनेन शरा युधि । मुक्ताः सर्वेऽव्यवच्छिन्ना नेमे वाणाः शिखण्डिनः ।
 निहन्तमाना मर्माणि दृढावरणभेदिनः । मुशला इव मे घ्नन्ति नेमे वाणाः शिखण्डिनः ।
 ब्रह्मादण्डसमस्पर्शा वज्रवेगदुरासदाः । सम प्राणानारुजन्ति नेमे वाणाः शिखण्डिनः ।
 नाशयन्तीव मे प्राणान् यमदूता इवाहिताः । गदापरिघसंस्पर्शा नेमे वाणाः शिखण्डिनः ।
 भुजगा इव संक्रुद्धा लेलिहाना विषोन्मणाः । समाविशन्ति मर्माणि नेमे वाणाः शिखण्डिनः ।
 अर्जुनस्य दमे वाणा नेमे वाणाः शिखण्डिनः । हन्तन्ति मम गात्राणि माघमासे गवा इव ।
 सर्वे ह्यपि न मे दुःखं कुर्युरन्ये नराधिपाः । वीरं गाण्डीवधन्वानमृते जिष्णुं कपिध्वजं ।
 इतिब्रुवन् शान्तनवो दिधचुरिव पाण्डवान् । शक्तिं चित्तेप पार्थाय ततो भीष्मः प्रतापवान् ।
 तामस्य विशिखैश्चित्त्वा त्रिधा त्रिभिरपातयत् । पश्यतां कुरुवीराणां सर्वेषां तव भारत ।
 चर्म चादत्त गाङ्गेयो जातरूपपरिष्कृतं । खड्गं चान्यतरं प्रेषुर्मृत्योरग्रे जयाय वा ।

५२६

५२७

५२८

५२९

५३०

५३१